

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Boico Victor

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Mării Vladimir în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2020, în cauza penală privindu-o pe

*Gaiduchevici Tatiana XXXXX, născută la
XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 01.02.2016 – 25.06.2018;
2. Instanța de apel: 20.08.2018 – 05.03.2020;
3. Instanța de recurs: 18.11.2020 – 05.04.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 25 iunie 2018, Gaiduchevici Tatiana a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La fel, s-a dispus încasarea din contul Procuraturii Generale în beneficiul Centrului de medicină legală suma de 7680 lei, cu titlu de de cheltuieli pentru efectuarea expertizei medico-legale în comisie.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, de către organul de urmărire penală Gaiduchevici Tatiana a fost pusă sub învinuire pentru faptul că, la data de 23.08.2015, în jurul orei 18:20, aflându-se la domiciliul său, situat pe adresa XXXXX, având intenția de a aplica vătămări corporale, a aplicat cet. Slobozian Nicolai o lovitură cu un obiect ascuțit sub rebordul costal stâng, în urma cărui fapt i-a provocat o plagă tăiată-înțepată puțin mai jos regiunii inimii. Fiind transportat în stare gravă la Spitalul de Urgență, amplasat pe str. Toma Ciorbă 1, mun. Chișinău, cet. Slobozian Nicolai, în jurul orei 19:31, din cauza tamponadei cardiace provocate de plagă penetrantă sub rebordul costal stâng, în sala de reanimare, a decedat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 168D/1828, finisat la 29.10.2015, moartea cet. Slobozian Nicolai, a survenit în rezultatul insuficienței cardio-vasculare, evoluată pe fundalul tamponadei cordului, cauzată de plaga tăiat-înțepată, penetrantă, oarbă a hemitoracelui stâng cu lezarea tegumentelor, cartilajului coastei 6, pleurei parietale, pericardului și miocardul ventricolului drept ce se confirmă prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului.

La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat leziuni corporale: plagă tăiat-înțepată, penetrantă, oarbă a hemitoracelui stâng cu lezarea tegumentelor, cartilajului coastei 6, pleurei parietale, pericardului și miocardul ventricolului drept care se prelungește cu un canal de rănire cu o orientare de jos în sus, de la stânga la dreapta, anterio-posterior, care a apărut la lovirea cu un obiect tăietor-înțepător și ca periculoasă pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă.

Acțiunile inculpatei Gaiduchevici Tatiana au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și anume vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care a provocat decesul victimei.

În cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, de către acuzatorul de stat a fost solicitată recalificarea acțiunilor lui Gaiduchevici Tatiana în prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, pe motiv că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, Gaiduchevici Tatiana și decedatul Slobozean Nicolai se aflau în concubinaj, locuiau împreună. Mai mult ca atât, locul comiterii infracțiunii fiind domiciliul acestora.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata Gaiduchevici Tatiana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit.c) Cod penal, și condamnată la o pedeapsă sub formă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei. Totodată, cu încasarea din contul inculpatei în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 7680 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale în comisie.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a indicat că, instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare, în primul rând, declarațiile inculpatei, care nu a recunoscut vinovăția, a negat săvârșirea infracțiunii, a depus declarații convenabile pentru ea, precum și declarațiile martorului - mama inculpatei Cerniuc Valentina.

La fel, a indicat că instanța de judecată nu a dat o apreciere justă probelor materiale cercetate în instanță, care în opinia sa, dovedesc vinovăția inculpatei, cum ar fi: procesul verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2015 și planșa fotografică; procesul verbal de ridicare din 24.08.2015; procesul verbal de examinare din

22.12.2015 și planșa fotografică; raportul de expertiză medico-legală nr. 168 D/1828 din 25.08.2015 - 29.10.2015; raportul de expertiză medico-legală nr. 676 din 15.09.2015; raportul de expertiză medico-legală nr.209 din 17 - 24.09.2015; raportul de expertiză medico-legală nr.238 din 26-27.09.2015; raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.1000 a-2015 din 01.12.2015; procesul verbal de examinare a documentului din 25.01.2016; raportul de expertiză judiciară nr. 130 din 15.12.2017.

În opinia acuzării, instanța de judecată la emiterea sentinței de achitare nu a luat în calcul declarațiile martorului Gnesiuc Vitalii, declarațiile căruia se confirmă prin descifrările apelurilor de pe IMEI XXXXX și procesul verbal de examinare a documentului din 25.01.2016, precum și declarațiile martorului Hăbășescu Alexandru.

Subsecvent, autorul cererii de apel a indicat că, instanța de judecată nu a dat nici o apreciere concluziei raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 1000 a-2015 din 01.12.2015, prin care s-a stabilit că Gaiduchevici Tatiana de maladii psihice cronice nu suferă, dar prezintă diagnosticul „Tulburări mentale și de comportament datorită folosirii alcoolului”. Aceasta a fost recunoscută responsabilă de fapta ce i se impută, putea acționa cu discernământ la momentul comiterii faptei infracționale. Tulburări de semnificație psihiatrică legală nu evidențiază, nu necesită măsuri de siguranță cu caracter medical.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată integral sentința primei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Gaiduchevici Tatiana a fost recunoscută culpabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data de 23.08.2015), în baza căreia i-a fost stabilită o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a indicat că, instanța de fond incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, concluzionând eronat că, Gaiduchevici Tatiana urmează a fi achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat fapta infracțiunii.

Analizând totalitatea de probe și apreciindu-le conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat că, Gaiduchevici Tatiana la data de 23.08.2015, în jurul orei 18:20 min., aflându-se la domiciliul său, situat pe adresa XXXXX unde locuia împreună cu concubinul său Slobozian Nicolai, având intenția de a aplica

vătămări corporale i-a aplicat lui Slobozian Nicolai o lovitură cu un obiect ascuțit sub rebordul costal stâng, în urma cărui fapt i-a provocat o plagă tăiată-înțepată puțin mai jos regiunii inimii. Fiind transportat în stare gravă la Spitalul de Urgență, amplasat pe str. Toma Ciorbă 1, mun. Chișinău, cet. Slobozian Nicolai, în jurul orei 19:31, din cauza tamponadei cardiace provocate de plagă penetrantă sub rebordul costal stâng, în sala de reanimare, a decedat.

Deși inculpata Gaiduchevici Tatiana nu a recunoscut vina, instanța de apel a constatat că, vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, se probează cu certitudine prin conținutul declarațiilor martorilor Gnesiuc Vitalii, Cerniuc Valentina și Hăbășescu Alexandru.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că, vinovăția inculpatei Gaiduchevici Tatiana se confirmă și prin conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2015 și planșa fotografică care reflectă locul comiterii infracțiunii (f.d. 12-20 vol. I); conținutul procesului verbal de ridicare din 24.08.2015 (f.d. 100 vol. I); conținutul procesului verbal de examinare din 22.12.2015 (f.d. 168-170 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 168D/1828 din 25.08.2015 - 29.10.2015 (f.d. 95-96 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.676 din 10 - 15.09.2015 (f.d. 105-106 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.209 din 17 - 24.09.2015 (f.d. 114-117 vol. I); raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.1000 a-2015 din 01.12.2015 (f.d. 138-140 vol. I); procesul verbal de examinare a documentului din 25.01.2016 (f.d. 218-219 vol. I); mijlocul material de probă-document descifrările apelurilor de pe IMEI XXXXX (f.d. 220 vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.130 din 15.12.2017 (f.d. 213-218 vol. II).

Prin urmare, analizând cumulul de probe, instanța de apel a constatat că inculpata Gaiduchevici Tatiana a comis infracțiunea imputată acesteia, și că acțiunile inculpatei se încadrează în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal (în vigoare la momentul comiterii infracțiunii 23.08.2015), după semnele calificative: *violența în familie adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, care au provocat decesul victimei, starea de fapt probantă în faza de urmărire penală prin incriminarea faptelor imputate inculpatei fiind demonstrată în totalitate.*

Instanța de apel a subliniat că, instanța de fond a pus la baza sentinței de achitare, în primul rând, declarațiile inculpatei, care nu a recunoscut vinovăția, a negat săvârșirea infracțiunii, precum și declarațiile martorului Cerniuc Valentina mama inculpatei, fără a da apreciere faptului că declarațiile date de către inculpata Gaiduchevici Tatiana și martorul Cerniuc Valentina în cadrul urmăririi penale față

de cele făcute în cadrul cercetării judecătorești conțin un șir de divergențe cărora nu le-a fost dată nici o apreciere.

De către instanța de apel s-a conchis că, instanța de fond neîntemeiat a invocat faptul că organul de urmărire penală nu a verificat versiunea unui suicid, or, în cadrul urmăririi penale s-a constatat că deși inculpata și mama acesteia invocă mai multe cazuri de automutilare din partea părții vătămate, se denotă că a fost înregistrat numai un caz, cel din anul 2014. Organul de urmărire penală a ridicat și anexat actele medicale din anul 2014 la materialele cauzei penale, în scopul excluderii versiunii inculpatei cu privire la faptul că posibil Slobozian Nicolai și-a înfipt cuțitul în piept singur.

În opinia instanței de apel, invocarea unui caz de suicid se exclude prin concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală: nr. 168D/1828 din 25.08.2015-29.10.2015 a cadavrului cet. Slobozean Nicolai, care relevă în concluzie că „moartea cet. Slobozean Nicolai, a survenit în rezultatul insuficienței cardio-vasculare, evoluată pe fondul tamponadei cordului, cauzată de plagă tăiat-înțepată, penetrantă, oarbă hemitoracelui sting cu lezarea tegumentelor, cartilajului coastei 6, pleurei parietale, pericardului și miocardul ventricolului drept - ce se confirmă prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului. La examinarea cadavrului au fost depistate leziuni corporale plagă tăiat - înțepată, penetrantă, oarbă hemitoracelui sting cu lezarea tegumentelor, cartilajului coastei 6, pleurei parietale, pericardului și miocardul ventricolului drept care se prelungește cu un canal de rănire cu o orientare de jos în sus, de la stingă la dreapta, anterior - posterior - care a apărut la lovire cu un obiect tăietor-înțepător și ca periculoasă pentru viață și care se califică ca vătămare corporală gravă. în sângele cadavrului alcool etilic a fost depistat în cantitate de 3,52%, cantitate ce corespunde stării de intoxicație alcoolică. Puterea loviturii a fost suficientă pentru a învinge rezistența țesuturilor moi și cartilajului. Ținând cont de traiectul canalului de rănire este puțin probabil ca plaga tăiat-înțepată să fi fost cauzată de înseși victima cu propria mână” și raport de expertiză judiciară nr.130 din 15.12.2017 „Regiunea localizării plăgii penetrante pe fața anterioară stânga a cutiei toracice, este accesibilă aplicării unor lovituri cu mâna proprie. Condițiile formării leziunilor corporale urmează a fi stabilite de anchetă”.

Cu referire la acest aspect, instanța de apel a stabilit că, nici în prima și nici în a doua concluzie medico-legală nu este indicat faptul că victima și-a cauzat singură leziunile depistate, deși instanța de fond neîntemeiat a interpretat noțiunea de „suicid”, termen care nu a fost utilizat nici de un expert, nici de către medicul-legist care a fost audiat în cadrul ședinței de judecată.

În concluzie, instanța de apel a reținut că la caz, s-a dovedit indubitabil existența componentei de infracțiune prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal în acțiunile lui Gaiduchevicei Tatiana, or, aceasta a comis infracțiunea de violență în familie, care a provocat suferință fizică și s-a soldat cu decesul victimei.

5. Temeinicia și legalitatea deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Mării Vladimir în numele inculpatei, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind achitarea inculpatei.

În motivarea cerințelor sale, recurentul susține că instanța de apel a soluționat greșit cauza, interpretând eronat probele la care face trimitere în textul deciziei sale, iar în unele cazuri le-a dat o apreciere tendențioasă, îndreptată spre justificarea soluției sale.

La fel, susține că instanța de apel a interpretat aceleași probe care au stat la baza sentinței instanței de fond și cu referire la aceeași stare de fapt, însă a ajuns la o soluție contradictorie.

6. La recursul ordinar declarat de avocat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care și-a manifestat dezacordul cu recursul declarat, indicând că instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect încadrând acțiunile inculpatului și stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază în baza art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căruia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Din conținutul cererii de recurs se constată că autorul acesteia, își întemeiază cerințele în baza temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, criticând decizia instanței de apel prin aceea că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice

dispozitivul hotărârii sau acesta expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal lărgit subliniază că, recurentul critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece în opinia ultimului, aceasta contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în speță și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În condițiile speței, se constată că, instanța de apel rejudecând cauza, a admis apelul procurorului, a casat sentința pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care „ *Gaiduchevici Tatiana a fost recunoscută culpabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data de 23.08.2015), în baza căreia i-a fost stabilită o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.*”

Prin urmare, Colegiul penal lărgit reține că, procedura de examinare a apelului, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, prezintă unele particularități aparte. În acest sens, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, preum și prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, potrivit cărora după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, precum și fără audierea martorilor acuzării, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorială, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea unei persoane.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit evidențiază că, *mutatis mutandis*, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre prin care constată vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, bazându-se exclusiv pe actele și lucrările primei instanțe, în temeiul cărora s-a dispus achitarea acestuia. Or, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a condamnatului, cât și a martorilor, declarațiile

căroră sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În particular, administrarea mijloacelor de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit notează că, desi în decizia instanței de apel se face trimitere în repetate rânduri la declarațiile martorilor Gnesiuc Vitalii și Hăbășescu Alexandru, aceștia nu au fost audiați de către instanța de apel conform principiului nemijlocirii, cu toate că declarațiile lor au stat la baza emiterii sentinței de achitare.

La fel, se constată că, instanța de apel în motivarea deciziei sale, face trimitere la mijloace de probă care nu coroborează între ele, or, deși inițial în descriptivul deciziei se indică asupra concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 130 din 15.12.2017 menționând că *„...regiunea localizării plăgii penetrante pe fața anterioară stânga a cutiei toracice, este accesibilă aplicării loviturii cu mâna proprie..”*, ulterior, se face referire la același raport de expertiză, dar deja cu o altă concluzi, și anume *„... victima nu putea să-și cauzeze o astfel de leziune...”*.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel face trimitere în repetate rânduri la concluzia raportului de expertiză nr. 168D/1828 din 25.08.2015-29.10.2015, menționând că *„...regiunea localizării plăgii penetrante este accesibilă aplicării unor lovituri cu mâna proprie...”*, iar ulterior, conchide că *„... nici în prima și nici în a doua concluzie medico-legală nu este indicat faptul că, victima și-a cauzat singură leziunile corporale...”*.

Pe cale de consecință, se constată că instanța de apel nu și-a îndeplinit obligația de a rejudeca cauza după regulile primei instanțe și de a pune la baza hotărârii adoptate acele probe, care au fost cercetate în condițiile nemijlocirii și contradictorialității, dându-i astfel posibilitatea inculpatei Gaiduchevici Tatiana de a se apăra efectiv împotriva acuzațiilor aduse.

În conjunctura circumstanțelor expuse, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatei Gaiduchevici Tatiana, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamente clare și consecvente care au stat la baza răsturnării soluției de achitare.

Rezumând cele menționate mai sus, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziilor atacate, să înlăture omisiunile admise, să verifice dacă fapta incriminată inculpatei cuprinde totalitatea semnelor obiective și subiective ale componenței infracțiunii imputate condamnatului, și să pronunțe o hotărâre legală, motivată și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

admite recursul ordinar declarat de avocatul Mării Vladimir în numele inculpatei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2020, în cauza penală privindu-o pe *Gaiduchevici Tatiana XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 28 aprilie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Boico Victor

O P I N I E S E P A R A T Ă

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală (în cauza *Gaiduchevici Tatiana XXXXX*)

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2021 a fost adoptată în cadrul judecării recursului ordinar în cauza indicată următoarea soluție: „admite recursul ordinar declarat de avocatul Mării Vladimir în numele inculpatei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2020, în cauza penală privindu-o pe *Gaiduchevici Tatiana XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată”.

2. Nu am susținut soluția adoptată și consider, că urma a fi adoptată o soluție de respingere a recursului declarat de către avocat.

2.1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 25 iunie 2018, Gaiduchevici Tatiana a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată integral sentința primei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Gaiduchevici Tatiana a fost recunoscută culpabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data de 23.08.2015), în baza căreia i-a fost stabilită o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

Instanța de recurs indică asupra faptului că în motivarea cerințelor sale, recurentul avocatul Mării V.” susține că instanța de apel a soluționat greșit cauza, interpretând eronat probele la care face trimitere în textul deciziei sale, iar în unele cazuri le-a dat o apreciere tendențioasă, îndreptată spre justificarea soluției sale”.

Mai mult, Colegiul penal lărgit subliniază că, ”recurentul critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece în opinia ultimului, aceasta contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în speță **și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală**”.

Consider că această ultimă sintagmă expusă în decizia instanței de recurs nu se regăsește în textul recursului, din care se atestă clar doar faptul, că avocatul consideră că instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor, ajungând la concluzia existenței în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii pentru care aceasta a fost pusă sub învinuire, în textul recursului lipsind cu desăvârșire invocarea încălcării prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de recurs completând motivele recursului prin indicarea acestor prevederi legale.

Vreau să menționez, că recurentul nu invocă încălcarea procedurii de examinare a cauzei în apel prin neaudierea unor martori și necercetarea unor probe,

ci își exprimă numai dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, fapt ce nu constituie o eroare de drept prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală.

Consider că motivele și argumentele pe care le-a pus instanța de recurs la baza soluției de casare a hotărârii instanței de apel nu au fost invocate de către avocat, care în susținerea recursului a menționat că nu este de acord doar cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, care din cauza aprecierii incorecte a probelor în mod neîntemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatei întrunesc elementele infracțiunii imputate acesteia.

În aceste condiții consider că recursul avocatului urma a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel.

Judecător

Nadejda Toma